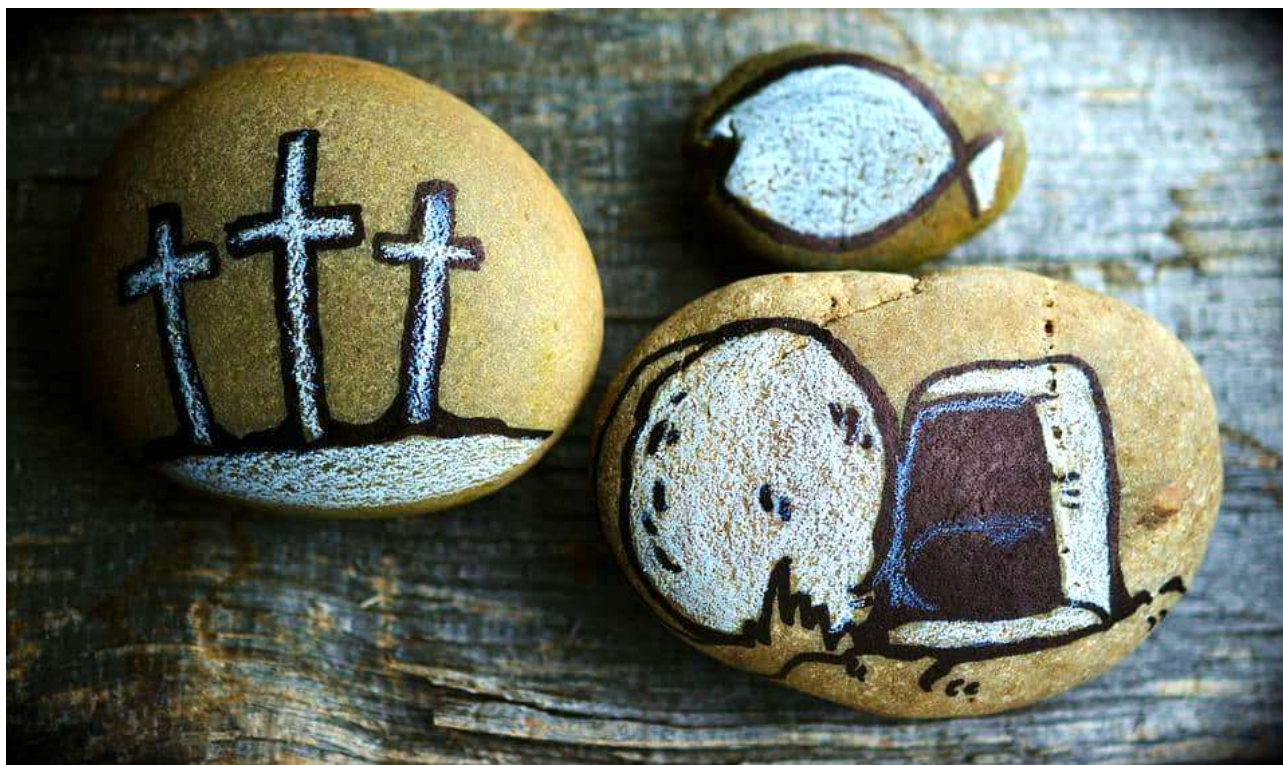

Óp naar het Licht...!

Veertigdagenboekje 2023

Oecumenische uitgave van de samenwerkende
kerken in de Krommerijnstreek

Voorwoord

Óp naar het licht

Evenals voorgaande jaren is er ook dit jaar weer een boekje met teksten voor de veertigdagentijd. Een tijd van bezinning, waarbij we ook de kinderen niet vergeten. Onze tijd kenmerkt zich door veel tegenstellingen tussen mensen en bevolkingsgroepen. Geweld en wantrouwen. Veel mensen hebben geen hoop meer op een beter leven en een goede toekomst .

In deze veertigdagentijd volgen we Jezus op Zijn lijdensweg. Op weg naar Jeruzalem weerstaat Hij verleidingen, ervaart Hij bemoediging van Zijn Vader. Op Zijn lijdensweg volbrengt Hij het recht van God. De dood heeft niet het laatste woord. De opstanding mag ook voor ons een teken van licht zijn in deze duistere wereld.. Wij mogen vanuit vertrouwen de toekomst tegemoet gaan en ons inzetten om met elkaar op weg te gaan naar een wereld, waarin mensen tot hun recht kunnen komen en waarlijk leven mogen.

Zo mogen we deze veertigdagentijd ervaren als een inspirerende en hoopvolle tijd.

*Namens de oecumenische werkgroep Veertigdagenboekje
Arda Mensink.*

Vastentijd

Laat ons bidden dat deze vastentijd voor ons allen een tijd van inkeer en bezinning mag zijn.

Dat we er in slagen om rust en stilte te scheppen in onszelf.
Dat we ons kritisch afvragen waar we mee bezig zijn:
waaraan we onze tijd en aandacht willen besteden.

Laat ons bidden dat we in deze vastentijd leeg worden zodat we vervuld kunnen worden van nieuw leven.

Dat we een weg kunnen vinden naar anderen, met name naar mensen met wie we meestal moeilijk uit de voeten kunnen.

Laat ons bidden dat we ons niet vastklampen aan pracht en praal, aan eer en bezit maar dat we leren ontdekken dat gerichtheid en betrokkenheid op anderen diepe levensvreugde met zich meebrengt.

Heer onze God, maak ons leeg en open,
maak ons nieuw en oorspronkelijk,
doe ons leven in de geest van Jezus,
die zo sterk van binnen uit leefde
dat Hij zo op anderen betrokken was.

Aardappel-prei soep

Ingrediënten:

- 650 g. kruimige aardappelen
- 4 el (olijf)olie
- 2 groentebouillonblokjes
- 250 ml kookroom (20% vet)
- 1 sjalot
- 1 prei

Bereidingswijze

Zet in 6 stappen deze heerlijke Aardappel-prei soep op tafel.

- 1) Snijd de sjalot en prei fijn. Houd van de prei het wit en groen apart. Schil de aardappelen en snijd ze in blokjes van ongeveer 1 cm.
- 2) Verhit in een soeppan 2 el olie en fruit het wit van de prei en de sjalot op middelhoog vuur 5 minuten zonder te kleuren.
- 3) Houd 250 g aardappelblokjes apart en voeg de rest samen met 1 L water en de bouillonblokjes toe. Breng aan de kook. Laat 8 minuten koken tot de aardappelblokjes gaar zijn.
- 4) Verhit intussen in een koekenpan 2 el olie en bak de achtergehouden aardappelblokjes in ongeveer 10 minuten gaar.
- 5) Pureer de soep met een staafmixer. Voeg de kookroom en het groen van prei toe en breng aan de kook. Kook 5 min. zachtjes door. Breng op smaak met peper.
- 6) Verdeel de soep over 4 kommen en garneer met de gebakken aardappelblokjes.

Tip! Liever helemaal plantaardig? Gebruik dan plantaardige kookroom.

Bij alle beproevingen proef ik...

Het bittere... van alle herhalende tegenslagen en complicaties

Het zure... van hetgeen verloren aan gezondheid en levenskwaliteit.

Het zoute... van de stille en in stilte vergoten tranen.

Het zoete... van de overwinning en nieuwe kansen.

Bij alle beproevingen proef ik vooral:

Veerkracht van leven dat geleefd wil worden

om nog ervaringen op te mogen doen...

het meest waardevolle van dit al.

Mary-José Knuverlder

Het 1e van de zeven kruiswoorden

(Lucas 23:34):

Jezus zei: *“Vader vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen”*.

Denken dat je goed doet
je plicht, je taak.
En toch de fout in
van onwetendheid
en eigen weten.
De schuld van een werktuig
in wrede handen.

En als je al zou weten,
zou je dan kúnnen
verlichten?
Een teder gebaar,
verontschuldigend
liefhebben
dwars door de schaamte?

Vader geef raad
bij al dit bedrog.
We staan gebeiteld,
bij U in het krijt,
vastgenageld.
Scheld kwijt de som
van onze onwetendheid.

Eerste zondag van de Veertigdagentijd

Bijdrage van L. Weijman, pastoraal werkster

Lees Mattheüs 4:1-11

Het verhaal in 40 cartoons.

Gebed

God van Abraham, Izaäk en Jacob,
God van de Israëlieten,
God van de rijken en de armen.
Licht ook op voor ons,
een brandend braambos,
een lichtbaken in de woestijn,
een vuur dat nooit meer dooft.

God van alle mensen,
schenk ons uw kracht
dat wij niet toegeven aan
de bekoring om onze welvaart
voor onszelf alleen te houden.

U roept ook ons, zoals Mozes toen,
dat ook wij de gevangenen van
de armoede naar bevrijding leiden,
hen helpen een weg te vinden door
de woestijn naar het beloofde land,
het land van melk en honing voor
alle mensen.

God van alle mensen, trek met ons
mee, met uw licht, met uw kracht,
alle dagen van ons leven. Amen

**Een mens leeft niet
van brood alleen...**

Jezus, diep in de woestijn, eenzaam en vol vragen
Voerde daar een zware strijd veertig lange dagen.

Veertig dagen zonder brood, Hij is niet bezwiken
-ook al was de honger groot- voor zijn tegenspreker.

Alle rijkdom, alle macht lagen in zijn handen,
Als Hij maar een knieval bracht voor zijn tegenstander.

Jezus zei : ' ik kniel niet neer, want er staat geschreven
Bid alleen tot God de Heer, dien Hem heel je leven.'

Jezus, diep in de woestijn, veertig lange dagen,
Bleef het in de zware strijd met Gods woorden wagen.

Een droom

Ik koester een droom
dat mensen zullen opstaan en
zullen inzien
dat ze geschapen zijn
om als broers en zussen
te leven met elkaar.

Ik heb een droom
dat op een dag
de rechtvaardigheid neerstroomt
als wateren,
gerechtigheid vloeit als een stroom.

Ik koester een droom
dat eens op een dag oorlogen eindigen,
dat mensen
hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers,
dat volkeren niet meer tegen elkaar opstaan
en niemand meer aan oorlog denkt.

Ik draag een droom in mij
dat wij de dag naderbij kunnen brengen,
waarop er vrede zal zijn op aarde
en goede wil bij alle mensen.

Om voor te lezen

Daar loopt Hij dan...

Daar loopt Hij dan... in de woestijn. Jezus is daar al veertig dagen. Hij ging er niet zomaar heen, nee natuurlijk niet, Hij werd geleid door de Heilige Geest en gelukkig kende Hij ook heel goed de woorden van Zijn Vader in de hemel, want zonder dat zou Hij het niet redden. Dat was Zijn kracht, dat was Hem tot hulp toen Hij het zo hard nodig had.

Jezus at niets,
Hij was aan het vasten en weten jullie wat vasten is?
Als mensen vasten dan eten ze of drinken ze niet, ze nemen in elk geval heel weinig en ze kunnen dan heel goed nadenken over de dingen in het leven, normaal zijn ze steeds bezig met eten maken en opeten en overal voor zorgen en dan ineens helemaal niet, dan krijgen ze wel honger maar dan toch zijn ze even helemaal alleen met God, om met Hem te praten en om goed na te denken over de dingen.

Hij liep er en de duivel kwam om Hem uit te lokken. De duivel dacht vast... nu heeft Jezus honger, nu is Hij zwak en nu zal ik Hem verslaan. De duivel mocht het gerust proberen, maar ik weet zeker dat hij het nooit zou redden van Jezus. Juist toen Jezus zo'n honger had zei die gemenerik: "Als jij de Zoon van God bent kun je die steen toch in een brood veranderen"? Jezus trok zich niks aan van de vraag van de duivel en zei heel rustig: Er staat geschreven, een mens leeft niet alleen maar van brood, maar van alle woorden uit de mond van God. Dat was een goed antwoord van Jezus. Maar de duivel gaf het niet op en zei: "Als je voor mij neerknielt en mij aanbidt zal ik jou dit allemaal geven, dan zul jij de macht krijgen over al die koninkrijken". Maar Jezus antwoordde: "Je moet alleen God dienen". Nee natuurlijk gaf Jezus de duivel niet zijn zin. Jezus zei: luister eens even, er is ook gezegd dat je God niet uit mag dagen. De duivel kon niet op tegen de woorden die Jezus sprak. De duivel ging weg en Jezus ging naar Galilea, Hij voelde de kracht van God heel sterk en iedereen sprak over Hem.

Lucas 4: 1-14 en Mattheüs 4: 1-11

Het 2^e van de zeven kruiswoorden

(Lucas 23:43):

Jezus zei:

“Ik verzeker je: nog vandaag zul je met mij in het paradijs zijn”.

Vandaag is het nu
en gister begraven
de toekomst is dood.
Hoezo paradijs?

Knagend geweten
verleden doodzonde
morgen bestaat niet
en nu: gedenk mij.

Gister de wieg
en morgen het graf
heden het kruis
én het paradijs.

Er is dus vergeving
licht in het donker
een stille belofte
in lijdend lawaai.

VASTENACTIE

Mensen onderweg

Ieder jaar steunt Vastenactie zo'n 70 kleinschalige projecten die direct of indirect te maken hebben met mensen die moeten vluchten voor bijvoorbeeld geweld, natuurrampen of extreme droogte. Dit jaar wordt één zo'n project extra in de schijnwerpers gezet. In Zuid-Soedan ondersteunt Vastenactie mensen die het geweld in hun dorp moesten ontvluchten en nu ergens anders in Zuid-Soedan een nieuw bestaan proberen op te bouwen. Het project richt zich op kwetsbare groepen ontheemden in de deelstaat Warrap, in het westen van Zuid-Soedan. Het doel is ervoor te zorgen dat de deelnemers na afloop in hun eigen levensonderhoud kunnen voorzien.

Warrap is de meest onderontwikkelde deelstaat van het land en ging nog in 2020 gebukt onder periodes van ernstig geweld. Door het geweld, de onveilige situaties en de extreme voedsel-onzekerheid verlaten mensen hun gemeenschappen en gaan op zoek naar voedsel en veiligheid. Niet voor niets zijn er in Warrap de meeste ontheemden van heel Zuid-Soedan: 287.000 mensen. De meeste mensen zijn hier afhankelijk van landbouw voor hun levensonderhoud. De 1500 deelnemers aan het Vastenactie-campagneproject – overwegend vrouwen, waaronder kwetsbare groepen als oudere vrouwen en vrouwen met een beperking - worden getraind in duurzame landbouw- en veeteeltmethodes. Het doel is dat ze voldoende en gevarieerd voedsel voor hun familie kunnen verbouwen én voldoende zaaigoed overhouden voor het volgende seizoen. Naast de trainingen ontvangen de deelnemers ook zaaigoed, gereedschappen om de grond te bewerken en een waterpomp op zonnepanelen.

De wereld groeit als we delen

U kunt u uw gift overmaken op :

Vastenactie Krommerijnstreek Bunnik: rek nr. NL43 INGB 0002 5874 00

Ontmoeting in de woestijn

Zoals Jezus in de woestijn
wijst op het licht van God
en zijn kracht zoekt,
niet in macht en bezit,
maar in alles wat oplicht
in een ontmoeting met de ander,
zo gaan wij op weg
deze veertig dagen
in het Licht van de Levende.

God, geef ons ogen
om te zien wat leven
in uw Licht betekent.

In de Veertigdagentijd volgen wij Jezus op weg naar Jeruzalem.

Die weg is een levensreis. Het is de weg van ons leven. Telkens ziet het landschap van ons leven er anders uit. Onderweg nodigt Jezus ons uit om goed om ons heen te kijken. Hoe ziet het landschap van jouw leven er op dit moment uit? Hoe loopt jouw weg? Wie of wat kom je tegen onderweg?

Vandaag volgen wij Jezus omhoog naar de berg. Boven op de berg verandert Jezus in een stralende verschijning. Zijn gezicht straalt als de zon en zijn kleren worden wit als licht. Voor wie het mee maakt, moet het een indrukwekkende ervaring zijn. Misschien zijn er in ons leven ook zulke momenten geweest. Momenten waarop je voor je gevoel op de top van de berg staat. Je kunt de hele wereld aan. Je hebt het gevoel alsof de wereld van jou is. Momenten van groot geluk.

Maar het leven bestaat niet alleen uit topervaringen. Je kunt niet voortdurend pieken. Naast de berg ligt het dal. In het dal is het meestal donker. Je bent het overzicht kwijt en het lijkt alsof alle dingen zich tegen je keren. In het dal is moeilijk om perspectief te zien. Je ziet vaak alleen maar de dingen waar je als een berg tegenop kunt zien.

In het leven wisselen bergen en dalen elkaar af. In het dal verlang je naar de berg, en als je op de top staat, zou je het liefst voor altijd daar willen blijven. Ik snap Petrus wel. Hij wil dat geluuksmoment daar boven op de berg voor altijd vasthouden. Het bevalt Petrus daar wel op de berg. Daarom stelt hij voor om drie tenten te bouwen. Maar blijkbaar is dat niet de bedoeling, want Petrus is nog niet uitgesproken of er verschijnt een grote wolk om de mannen heen. Het is niet de bedoeling om boven op de berg te blijven. De weg naar Jeruzalem gaat uiteindelijk naar beneden. De weg van Jezus gaat door de diepte heen.

Het verhaal over de verheerlijking op de berg wil meer zeggen dan dat het leven zijn ups en zijn downs kent. Het is ook een Paasverhaal. Een opstandingsverhaal. Een verhaal dat ons zegt dat het leven het wint van de dood. Dat het eenmaal Pasen zal zijn en dat het leven niet vergeefs is. De toekomst loopt niet dood, maar is stralend en wit. Jezus neemt op de berg de kleuren van Pasen aan. Hij neemt ons mee naar de top van de berg om ons te bemoedigen, om ons het uitzicht op Pasen te laten zien. Zo toegerust mogen wij de weg van ons leven vervolgen.

Ds. Bertie Boersma, Protestantse Gemeente Odijk

Christus staat in majesteit
door een stralenkrans omgeven
op de berg der heerlijkheid.
Licht uit licht en eeuwig leven,
Halleluja.

Uit de hemel komt een stem
die het visioen komt schragen:
Deze is mijn Zoon
op Hem rust mijn eeuwig welbehagen,
Halleluja.

Zo wordt God in glans gekend;
Hij, het licht van ons verlangen,
Woont niet in een aardse tent,
maar op onze lofgezangen,
Halleluja.

Diaconale Actie 40-dagentijd

Sinds september werkt een jongerengroep van de Protestantse Gemeente Odijk voor een Diaconaal Project in Roemenië.

In het dorpje Zagon woont een Amerikaans echtpaar, Ryan en Andrea Colson.

Zij hebben dit project opgestart voor een groep kinderen uit dit dorp uit kansarme gezinnen. Veel ouders hebben problemen als gevolg van overmatig alcoholgebruik.

Zij zijn nauwelijks in staat om hun kinderen te begeleiden en enige structuur in hun leven te brengen.

In een soort gemeenschapshuis, 20 jaar geleden gebouwd door de Baptisten, organiseert dit Amerikaanse echtpaar allerlei activiteiten voor deze kinderen. Behalve in de vakantieperiodes, waarin de meeste kinderen behoefte hebben aan structuur en bezigheden, komen de meest kwetsbare kinderen gedurende het hele jaar.

De Odijkse jeugdgroep is in september gestart en gaat twee jaar voor dit project werken. Ze proberen zoveel mogelijk geld in te zamelen door allerlei werkzaamheden te doen.

Wanneer u dit project wilt ondersteunen kunt u uw gift overmaken op het banknummer van de Odijkse Diaconie: NL62 0000 1913 52.

Hartelijk dank.

Om voor te lezen

Een stem uit de hemel Marcus 9, 2-13

Jezus ging een hoge berg op. Petrus, Jacobus en Johannes mochten met hem mee. Boven op de berg waren ze helemaal alleen. De leerlingen zagen dat het gezicht van Jezus veranderde. En zijn kleren werden zo wit als een helder licht. Geen mens kan kleren zo wit maken. Opeens zagen de leerlingen Elia en Mozes. Die waren met Jezus aan het praten.

Petrus zei tegen Jezus: 'Meester, het komt goed uit dat wij hier zijn! We zullen drie hutten maken: één voor u, één voor Mozes, en één voor Elia.' Petrus zei zomaar wat. Dat kwam omdat hij en de andere leerlingen erg geschrokken waren. Op dat moment kwam er een wolk boven hen. En uit die wolk klonk Gods stem, die zei: 'Hij alleen is mijn Zoon. Luister naar hem!' De leerlingen keken om zich heen, maar ineens zagen ze Mozes en Elia niet meer. Alleen Jezus was nog bij hen. Toen ze de berg weer af gingen, zei Jezus: 'Jullie mogen aan niemand vertellen wat je gezien hebt. Eerst moet de Mensenzoon opstaan uit de dood. Pas daarna mogen jullie hierover praten.' De leerlingen hielden zich daaraan. Maar intussen vroegen ze zich wel af wat Jezus bedoelde met 'opstaan uit de dood'.

Ze vroegen: 'De wetsleraren zeggen dat Elia eerst moet komen. Hoe zit dat precies?' Jezus zei: 'Dat klopt. Eerst moet Elia komen. Hij komt om alles in orde te maken. Toch zal de Mensenzoon daarna nog veel moeten lijden. Hij zal als een vijand behandeld worden. Dat staat allemaal in de heilige boeken. Maar luister naar mijn woorden: Elia is al gekomen. En hij is slecht behandeld. Precies zoals het in de heilige boeken staat.'

Dat zou mooi zijn

Kon je met een liedje maar
de honger laten stoppen,
de armoë doen verdwijnen,
voor eens en voor altijd.

Kon je door een liedje maar
de wapens laten droppen,
de zon weer laten schijnen,
dan deed ik dat geheid.

Kon je met een liedje maar
het wereldleed oplossen,
een eind maken aan oorlog,
aan haat en aan geweld.

Dat je met een liedje weer
woestijnen kon bebossen.
Dat de oceaan weer schoon werd
de ozonlaag hersteld.

Dat zou mooi zijn,
dat werd een prachtig lied.
Met een prachtcouplet en een prachtfrein
Maar zo mooi maak ik ze niet.

Kon je met een liedje maar
Godswonderen verrichten,
de lammen laten lopen,
de blinden laten zien.

Kon je met een liedje maar
voor altijd vrede stichten
en al die muren slopen,
dan maakte ik er tien.

tekst en muziek: N. Arzbach, R. Brunt, H. vd Lubbe

Het 3^e van de zeven kruiswoorden

(Joh. 19:26-27):

.....zei Hij tegen zijn moeder: “*Zie uw zoon,*”
en daarna tegen de leerling: “*Zie uw moeder.*”

Niet van elkaar
maar aan elkaar
en voor elkaar
geroepen tot elkaar.

Dat is uw zoon
vertrouw u toe
aan wat hij u
in liefde toont.

En dat uw moeder
wees haar hoeder
bemoedig haar
sta voor haar klaar.

Zelf geheel alleen
voegt Hij aaneen
en heelt de eenzaamheid
tot tweezaamheid.

Goede God,

We voelen ons soms als Jezus in de woestijn.

Beproefd en ronddolend
door alle moeilijkheden van het leven.

We zien soms geen uitweg meer
door ziekte, angst of eenzaamheid

Geef ons dan uw Geest:

Dat we de kracht mogen ontvangen
ons lijden te dragen.

Help ons een uitweg te vinden in de woestijn
die het leven soms kan zijn.

Amen

Jezus en de Samaritaanse vrouw *Johannes 4: 5 – 26*

Het verhaal van Jezus en de Samaritaanse vrouw doet me denken aan een toevallige ontmoeting in de trein. Je komt tegenover een onbekende te zitten en kijkt elkaar aan. In een eerste indruk is er een klik of er is geen klik. En dan kan het gebeuren dat je met elkaar aan de praat raakt en onverwacht in een diep gesprek zit. Laat je veel van jezelf zien omdat je vermoedt dat je elkaar daarna toch nooit meer ziet? Wie weet.

Deze gedachte kwam bij me op toen ik las over de ontmoeting tussen Jezus en de naamloze Samaritaanse vrouw. Op het eerste gezicht was er een grote afstand tussen hen (man - vrouw, Joods - Samaritaans). De Samaritaanse brengt dat beeldend onder woorden door te spreken over een diepe put (waarin het water stilstaat) en Jezus die geen emmer heeft. Jezus zet daar het beeld tegenover van een bron. Anders dan een put heeft deze wel stromend of levend water. In het gesprek hierover, overbrugt Jezus de kloof die hen scheidt en in de vrouw groeit een innerlijke ruimte om Jezus echt te ontmoeten. Daarna was ze niet meer alleen. Ze voelde zich gekend. Haar hart was eerst gesloten (put) en nu open (bron).

Zou dat stromend water, dat eeuwige leven ook geen verwijzing kunnen zijn naar een echt leven hier en nu? Naar een leven dat niet vast zit in gewoonten en ingesleten patronen? Naar een houding die zegt dat het glas half vol is, naar een innerlijk dat niet 'ik' zegt, maar 'wij' en dat zoekt naar wat ons bindt? En dat Jezus ons oproept om uit die innerlijke liefdevolle bron te drinken en dit stromende water te delen met anderen?

Ed van de Moosdijk, pastoraal werker parochie PJ23

Bij de Jakobsbron stond ik dorstig in de zon
Op het middaguur der schaamte,
Waar Hij, vreemd genoeg, mij, een vrouw om water vroeg,
Mij, Samaritaanse.

Als je wist, sprak Hij van Gods gave, jij zou mij
Nu om levend water vragen,
Water dat ik geef lest je dorst zolang je leeft
Laaft je alle dagen.

O God,

Open onze oren,
opdat wij uw woord horen en ons verwonderen.

Open onze mond,
opdat wij u danken voor de wonderen om ons heen.

Open onze oren,
opdat wij niet doof blijven voor wie onze hulp inroepen.

Open onze mond,
opdat wij niet zwijgen over misstanden en onrecht.

Open ons hart,
voor U en voor elkaar,
en voor ieder die ons pad kruist.
Amen.

*‘zelfs doven laat Hij horen
en stommen laat hij spreken’ (Marcus 7:37)*

Even fijn samen knutselen.

Kuikentjes van eierdozen

Zo maak je het:

Pak een eierdoos en knip ze per ei los.
Kleur de losse eierdozen met verf.
Knip een ruit voor de snavel, vouw deze doormidden en plak 'm op met lijm.
Met een zwarte stift maak je de oogjes.
Plak een veertje op de bovenkant en klaar is je paaskuiken.

Paaseieren met pasta

Zo maak je het:

Pak verschillende soorten pasta (je hoeft het niet te koken) en stop deze in een plastic zakje. Voeg wat verf toe in een kleur die jullie mooi vinden. Doe het zakje goed dicht. Hussel de pasta en de verf goed door elkaar tot de pasta gekleurd is. Herhaal dit pasta-verftrucje nog een keer maar dan met een andere kleur, zodat je straks pasta in verschillende kleuren hebt. Haal de pasta uit de plastic zakjes. Knip een aantal paaseieren uit een vel karton en verf de paaseieren in een mooie kleur. Plak nu de pasta met lijm op de eieren en je hebt supermooie en bijzondere paaseieren.

Het 4^e van de zeven kruiswoorden

(Mat. 27:46 en Marcus 15:34):

....en riep:

“Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?”

Ook Hij heeft
vragen van waarom,
verlangt te weten.
Begrijpen kan zo
heilzaam zijn.
Waarom toch?

Een schreeuw om
antwoord op
vragen naar zin.
Weten lijkt ons
grip te geven.
Waarom toch?

Zijn eenzaamheid
is absoluut
geen steun zelfs
uit het hemelrijk
van eigen God!
Waarom toch?

Dieper kan een put
niet zijn noch
zwarter zwart.
Wat rest is enkel
nog de roep:
Waarom toch?

Handen heb je om te geven

Handen heb je om te geven
van je eigen overvloed
en een hart om te vergeven
wat een ander jou misdoet.

Ogen heb je om te zoeken
naar wat mensen nog ontbreekt
en een hart om uit te zeggen
wat een ander moed in spreekt.

Schouders heb je om te dragen
zorgen en pijn van alleman
en een hart om te aanvaarden
wat een ander beter kan.

Voeten heb je om te lopen
naar de mens die eenzaam is
en een hart om waar te maken
dat een mens geen eenling is.

Oren heb je om te horen
naar de mens die vrede is
Dan heb je een hart om te Geloven,
in God die LIEFDE is.

Lieve mens,

Ik wil het licht zijn in jouw duisternis
Het antwoord op jouw vragen
In jou wil ik geborgen zijn
Maar jij, jij moet me dragen.

Ik wil troost zijn in jouw eenzaamheid
De bron van heel je leven
In jou zoek ik mijn onderdak
Maar jij, jij moet dat me geven.

Ik zoek jou en jou en jou
Als een licht in de duisternis
Wil jij vandaag Mijn antwoord zijn?

De blindgeborene

Ooit hoorde ik het verhaal van iemand die over Johannes 9 preekte. Daar geneest Jezus een man die al vanaf zijn geboorte blind was. In zijn betoog riep de predikant grote verwachtingen op.

Deed Jezus geen bijzondere genezingen?

Ja, zou er voor God iets te wonderlijk zijn?

Daarmee wekte hij de suggestie dat voor elke ziekte of handicap genezing mogelijk was, als je maar volhardde in je geloof en gebed. Maar net voordat hij 'Amen' wilde zeggen, viel hij opeens stil. Aan de zijkant zat iemand die hij tot nu toe over het hoofd had gezien: een blinde man met zijn geleidehond.

De predikant schrok hevig, niet zozeer van de man als wel van wat hij net daarvoor vol vuur verkondigd had. De kans dat deze blinde ooit weer zou zien, was klein. Daar was zijn preek niet op berekend. Hoe hij die afsloot, vertelt het verhaal niet. Wel laat het zien dat Bijbelse genezingen op z'n minst iets dubbels hebben: ze wekken de hoop op een tijd waarin alle leed geleden is, maar voeden ook de teleurstelling dat die nog steeds uitblijft. Het is zaak beide recht te doen, wil je niet naïef preken.

In dit verhaal moedigt Jezus ons aan 'het werk van God' te doen. Het is onze taak in zijn voetspoor licht te verspreiden in de wereld, daar waar het donker is. Zijn leerlingen, geobsedeerd door de aloude schuldvraag, geven een slecht voorbeeld als ze niet mét maar over deze blinde man beginnen te praten. Hoeveel 'lichter' is de open vraag: wat heb jij als blinde nodig om in onze maatschappij optimaal te kunnen functioneren?

Jan Offringa, protestants predikant te Wijk bij Duurstede

20 maart.

Hij die de blinden weer liet zien
Hun ogen kleur liet ondervinden
Is zelf het licht dat ruimte geeft:
Ons levenslicht, de Zoon van God.

Van onschatbare waarde

Een bekende spreker hield aan het begin van zijn seminar een biljet van vijftig omhoog. Hij vroeg aan de tweehonderd deelnemers:

“Wie wil dit briefje van vijftig hebben?”

Verschillende handen gingen omhoog. Hij zei: “Ik geef het aan één van jullie, maar ik wil eerst even dít doen.”

Hij verfrommelde het briefje.

Toen vroeg hij: “Wie wil het nog steeds?”

De handen bleven omhoog. “Oké”, antwoordde hij, “en als ik dit doe?” Hij liet het op de grond vallen en ging er met zijn voet op staan draaien. Hij raapte het op.

Het was nu helemaal verkreukeld en vies.

“Wie wil het nu nog steeds?” De handen gingen weer omhoog.

“Jullie hebben een hele waardevolle les geleerd, vrienden.

Ondanks dat wat ik deed met het geld, wilden jullie het toch hebben omdat het niet in waarde afnam.”

In ons leven vallen we vaak en worden we verkreukeld en door het vuil gehaald door de keuzes die we maken en door de omstandigheden.

Dan voelen we ons waardeloos.

Maar wat er ook gebeurd is of zal gebeuren, in Gods ogen verliest u nooit uw waarde.

Of u nu vuil bent of schoon, verkreukeld of netjes gevouwen, voor Hem blijft u altijd van onschatbare waarde.

Om voor te lezen

Jezus geneest een blinde in Jericho *Lucas 18, 35-43*

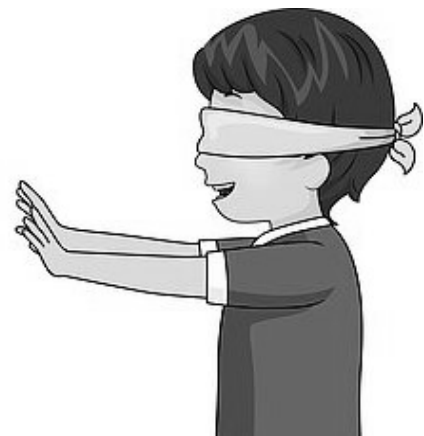
Jezus kwam in de buurt van de stad Jericho. Daar zat een blinde bedelaar langs de kant van de weg. Toen hij hoorde dat er veel mensen voorbijliepen, vroeg hij: 'Wat is er aan de hand?' De mensen vertelden hem dat Jezus uit Nazareth voorbijkwam. De blinde man begon te roepen: 'Jezus! Zoon van David! Heb medelijden met mij!' De mensen zeiden: 'Houd toch je mond!' Maar de man begon nog veel harder te roepen: 'Zoon van David! Heb medelijden met mij!' Toen bleef Jezus staan en zei: 'Breng die man hier.' De man kwam, en Jezus vroeg: 'Wat kan ik voor je doen?' De blinde man antwoordde: 'Heer, ik wil weer kunnen zien.' Jezus zei: 'Kijk om je heen! Je bent beter geworden dankzij je geloof.' Meteen kon de man weer zien. Hij ging met Jezus mee, en hij dankte God. Ook alle mensen die het zagen, dankten God.

Om te doen

Samen ontdekken wat 'zien' betekent.

Blinddoek enkele kinderen.
Geef ze de volgende opdracht:

- Teken een poes of ...
- Speel met de bal
- Doe je jas aan
- Haal een boek

Daarna voeren ze dezelfde opdrachten uit zonder blinddoek.
Bespreek hun ervaringen. - Hoe voelde jij je toen je opdrachten kreeg en je een blinddoek aanhad? - Voelde je hetzelfde toen je de opdrachten mocht doen zonder blinddoek? -
Wat was het grootste verschil?

Sta met de kinderen stil bij het feit dat je kunt zien!!!

Het 5^e van de zeven kruiswoorden

(Joh 19:28):

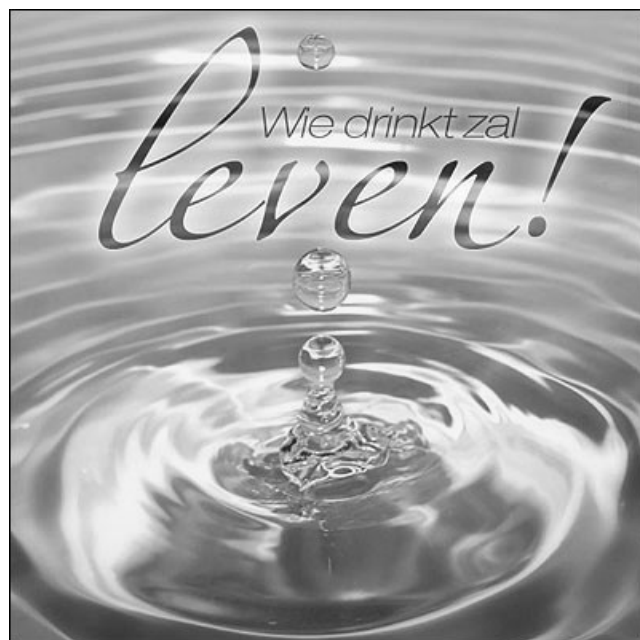
...zei Hij: *"Ik heb dorst."*

Als een hijgend hert
in de woestijn:
de hang naar water.

In zijn dorst lest Hij
ons hunkeren
naar levend water.

De dood besluipt
Hem in de dorst
naar een beetje water.

En met een spons
drinkt Hij zijn beker
tot de allerlaatste drup.

Hoop

Diep in onszelf dragen wij de hoop.
Is ze niet daar, dan is ze nergens.

Hoop is een bewustzijn
en staat of valt niet met wat er in de wereld gebeurt.

Hopen is voorspellen noch voorzien.
Hoop zit ons in de ziel, in het hart gegrift,
ligt voor anker voorbij de horizon.

Hopen,
in deze diepe en krachtige betekenis,
is anders dan blij zijn om wat goed gaat
of je graag inzetten voor wat zeker succes heeft.

Hoop is de kunst om ergens aan te werken
omdat het goed is,
niet alleen omdat het kans van slagen heeft.

Hoop is niet optimisme,
niet de overtuiging dat iets goed zal aflopen.
Hopen is zeker weten dat iets zinvol is,
ongeacht de afloop.

Václav Havel (1936-2011)

Wij zijn op zoek

Wij zijn op zoek naar iemand,
die ons bij de hand neemt,
die ons leidt naar een licht,
dat onze donkere wereld
in een nieuw daglicht plaatst.

Wij zijn op zoek naar iemand
die onze diepe honger
naar liefde, vrede en recht,
zo vaak weggedrukt
in de drukte van elke dag,
komt stillen.

Wij zijn op zoek naar iemand
die onze ogen aanscherpt,
die ons een bevrijdend uitzicht geeft
op U, de ander, op onszelf:
God van leven, open onze harten,
zodat wij ontdekken,
dat U het bent die wij zoeken
en dat U hier onvermoed bij ons bent.

Alfred C. Bronswijk

Er was iemand ziek, een zekere Lazarus uit Bethanië, het dorp van Maria en haar zuster Marta. Maria was de vrouw die de Heer met geurige olie had gezalfd en zijn voeten met haar haren had afgedroogd. De zieke Lazarus was haar broer. De zusters stuurden Hem nu de boodschap: "Heer, hij die Gij liefhebt, is ziek." Toen Jezus dit hoorde, zei Hij: "Deze ziekte voert niet tot de dood, maar is om Gods glorie, opdat de Zoon Gods er door verheerlijkt moge worden."

In dit Bijbelverhaal hoort Jezus dat zijn vriend Lazarus ziek is, zegt Hij: "Deze ziekte loopt niet uit op de dood, maar op de eer van God." Dus het gaat niet echt om de dood, maar om het geloof in Jezus, de Zoon van God. Dat geloof leeft heel sterk bij de zussen van Lazarus: want ze zijn er van overtuigd dat Lazarus niet gestorven zou zijn als Jezus bij hen was geweest. Jezus zou Lazarus zeker genezen hebben. Jezus gaat daar niet op in maar peilt naar de diepte van hun geloof. Aan Marta vraagt Hij of zij gelooft dat Hij de verrijzenis en het leven is, en Hij zegt daarbij: "Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven." En bij de opwekking van Lazarus zegt Hij: "Maak die doeken los, en laat hem gaan."

Leven... ook al ben je gestorven, en losgemaakt worden: dát gebeurt wanneer Marta, Maria en Lazarus geloven dat Jezus de Messias is, de Zoon van God. Ook wij kunnen tot leven komen en ook wij worden losgemaakt wanneer we in Jezus geloven, want Hij bevrijdt ons van kwaad en zonde, maar ook van wanhoop en egoïsme. Als we leven naar Zijn woorden en daden geeft Hij ons een menswaardig leven.

Misschien herkent u er ook wel iets van uw eigen leven in; dat je soms, als het ware, opgesloten zit in een soort graf, zonder uitweg, zonder ruimte... En dan: een schouderklopje, een bemoedigend woord uit liefde. En dát woord maakt ons los en wekt ons -opnieuw- tot leven. Kom, Lazarus, blijf daar niet zitten, kom naar buiten.

Dat ook wij uitgenodigd worden om op te staan en dat we worden losgemaakt van wat ons verhindert om de weg van Jezus te gaan; die weg van liefde, vrede en gerechtigheid.

Fred Hogenelst, pastoor, parochie PJ23

Als Gij er zijt, wees dan aanwezig,
niet als een vuur dat ons verbrandt
_ vuur is te heilig en te hevig_
Geef ons de schaduw van Uw hand.

Om in te schuilen, dat wij leven
Al zijn wij dood, zo dood als as,
Laat ons er zijn , een eeuwig leven,
Laat ons er zijn met U, die was

Die is, die komen zal ten laatste
Ten eeuwigste . Kom niet te laat!
Gij kunt U toch in ons verplaatsen?
Kom dan, wij zijn ten einde raad.

Uw woord

Uw woord omvat mijn leven
En tilt mij aan het licht.

Hebt Gij zo door uw spreken
Niet alles opgericht?
Uw woord zet mij op vaste grond

En vult met louter leven
De woorden in mijn mond.

God, laat mij nooit verliezen
De vreugde om uw woord,

De moed mijn weg te kiezen
Waar ik uw voetstap hoor.

En overtuig mij dag aan dag
Dat Gij mij hebt geroepen

Ja, dat ik leven mag!

Sytze de Vries

Om te kleuren

Om voor te lezen

De intocht van Jezus in Jeruzalem

Twee vrienden van Jezus gingen het dorp in en ze vonden een vastgebonden ezelin met haar veulen, ze deden wat Jezus hen opdroeg, ze maakten de dieren los en gingen weer snel naar Jezus toe. Toen legden ze hun kleren over de rug van de dieren en Jezus ging er bovenop zitten. Vanuit de menigte spreidden de mensen hun jassen op de weg uit, anderen braken twijgen van de bomen en spreidden die uit op de weg.

De talloze mensen die voor hem uit liepen en achter hem aan kwamen, riepen luidkeels: 'Hosanna voor de Zoon van David! Gezegend hij die komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hemel!'" (Mattheüs 21:8,9)

Het 6^e van de zeven kruiswoorden

(Joh. 19:30):

“Het is volbracht”.

De daad gedaan
de strijd gestreden
vol is nu de maat.

Voldoening klinkt,
en overwinning
vult de ruimte.

Tempelvoorhang
en hemel scheuren
in daverend applaus.

't Heelal en deze wereld
geven echo aan de zucht:
'Het is volbracht'.

Alle mensen
mogen weten:
'Het is volbracht'.
God hoort het en
het kwade weet:
'Het is volbracht'.

Psalm 118

Open de deuren voor mij
ik die hard ben geslagen
ik wil dank zeggen, dat ik nog leef
ik wil niet dood, ik zal leven.

de steen die geen metselaar
kon gebruiken, werd hoeksteen.
Zo is het geschied van Godswege;
begrijpen zal ik het nooit

Dit is de dag die moest komen
hoogtij, zonovergoten
dag van bevrijding en opstaan
dag van zingen en dank.

Dank aan Hem, Hij is goed.
Hij is vriend voor het leven.

Huub Oosterhuis

Lazarus.

Achter die steen ligt dood verborgen
goed verstoep geen kans op morgen
zorgvuldig gewikkeld in linnen.

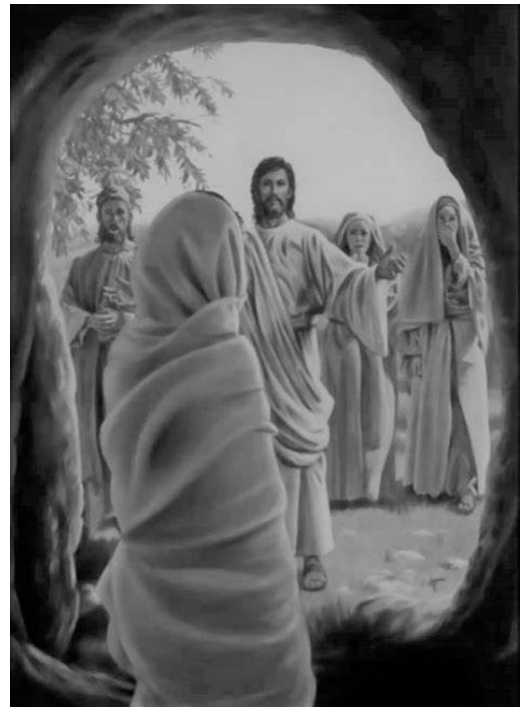
Achter die steen ligt een vraag
in diepe duisternis die het licht
niet kan verdragen.

Haal die steen maar weg
laten we uit de doeken doen
de grootheid van God.

Een vriend die sliep
mocht daar ontwaken
zo is de dood
geen lot
slechts een masker
dus kom maar naar buiten
gooi het af

blijf bij de dood niet staan
maar denk straks met Pasen
aan die vriend
die je riep
dan kan jij ook...

Zijn lijden aan.

Bij Mattheüs 21: 1-11 'Toen ze Jeruzalem naderden en bij Betfage op de Olijfberg kwamen, stuurde Jezus twee leerlingen eropuit met de opdracht: 'Ga naar het dorp dat daar ligt. Zodra je het binnenkomt, zul je een ezelin vinden die daar vastgebonden staat met haar veulen. Maak de dieren los en breng ze bij Me.(...).'

De ezel

'Weet je, ik had nooit verwacht dat dit mij zou kunnen overkomen. Ik voel me helemaal niet bijzonder of speciaal. Ik voel me gewoon heel gewoon. Ik val meestal niet op. Ze noemen me juist vaak een grijze muis. Een muis ben ik niet, maar wel grijs. Dus nee, nooit gedacht dat ze mij

voor zoiets zouden vragen.

Natuurlijk, toen ze bij me kwamen, die twee mannen die Jezus had gestuurd, ging ik met ze mee. Dit soort sjouwklusjes, daar verdient mijn baas zijn geld mee. Ik doe dat vaker. Alhoewel ik het een tijdje niet had gedaan, omdat ik net moeder was geworden. Mijn kleintje heeft me nog nodig om te drinken, dus ik kan niet te lang weg. Maar gelukkig, mijn kleintje mocht gewoon met me mee.

Het was echt een bijzondere klus. Meteen al vanaf het begin. Die Jezus aaide mijn kleintje! Hij zei: 'Wat fijn dat je er bent!'. Dat vond ik zo bijzonder. Meestal vinden mensen dat maar lastig, van die jonkies erbij. En hij maakte mijn kleintje helemaal blij, toen hij zijn buidel om haar nek hing. Er zat maar heel weinig in, het was helemaal niet zwaar, maar mijn kleintje voelde dat ze mee mocht doen en ook belangrijk was. Zo liepen we samen Jeruzalem in, ik met Jezus op mijn rug en mijn kleintje met Jezus' buidel om haar nek.

Daar stonden ontzettend veel mensen langs de kant van de weg. Ze juichten en zongen en legden hun mantels op de weg en ook takken. Ze waren zo enthousiast. Het leek wel of er een koning op mijn rug de stad binnenreed! Dat kon natuurlijk niet waar zijn, want een koning rijdt nooit op een ezel, die rijdt op een paard...

Ik weet nog steeds niet waarom ze mij vroegen. En ik deed natuurlijk gewoon mijn werk. Maar bijzonder was het wel.'

ds. Jantine Heuvelink, Protestantse Gemeente Bunnik

Dit is een dag van zingen! Voorgoed zijn wij bevrijd.
Gods kracht zal ons omringen, zijn liefde duurt altijd.
Ontsloten is de poort scharnierend op de vrede,
Wij zullen binnentreden en leven ongestoord.

Zijn intocht werd tot teken, tot hoeksteen van het recht:
Van vrede kwam Hij spreken, van leven warm en echt,
Gezegend is zijn naam, Hij heeft aan ons zijn leven
En liefde doorgegeven tot grond van ons bestaan.

Dit is een dag van zegen, een dag van feest en licht,
Van palmen hoog geheven, van zon en vergezicht.
Geef ons vandaag de moed het met uw naam te wagen,
Uw vrede uit te dragen, loof God, want Hij is goed.

Houd me vast

Geef me je hand en houd me vast
want het is nu zo donker om me heen.
Ik voel me soms zo mateloos alleen
het leven draag ik als een last.

Wees stil, want woorden gaan verloren
in de orkaan die mij nu overspoelt.
Ik weet dat je het goed bedoelt,
maar soms kan ik die woorden niet meer horen.

Geef me je schouder om op uit te huilen
en luister naar mijn eindeloos verhaal.
Vertaal mijn tranen in onuitgesproken taal;
geef me je armen om in weg te schuilen.

Wanneer je mij met warmte blijft omringen
dan zal de wereld niet zo koud meer zijn
en zal ik – ondanks alle pijn –
toch op een dag weer vogels horen zingen.

Om voor te lezen en te kleuren**Een vrouw zalft de voeten van Jezus**

Buiten, op de straat loopt een vrouw. Ze heeft iets bij zich. In haar hand draagt ze een kruikje. In het kruikje zit olie. Geen gewone olie, om iets in te bakken. Nee, heel speciale olie. Het is een soort parfumolie en het ruikt héél lekker. De vrouw is naar de winkel geweest en heeft deze parfumolie speciaal voor iemand gekocht. Het is voor Jezus. Ze houdt veel van Jezus. Ze wil Hem zo graag laten zien dat ze van Hem houdt, daarom heeft ze deze olie voor Hem gekocht. Maar ze weet ook dat ze zoveel verkeerde dingen heeft gedaan. Daar heeft ze zo'n spijt van. Ze moet er van huilen. De tranen druppelen naar beneden, op de voeten van Jezus. Die worden helemaal nat! Vlug droogt ze de voeten af met haar haren, en kust ze. Dan pakt ze het kruikje met olie en giet het over de voeten van Jezus. Het ruikt heel lekker. Wat is het fijn dat ze dit aan Jezus mag geven.

Dan kijkt Jezus de vrouw aan, en zegt: 'Al je verkeerde dingen die je gedaan hebt, al je zonden, zijn vergeven. Ik doe ze allemaal weg en wil er niet meer aan denken. De ogen van de vrouw worden groot. Oh, wat fijn! Ze voelt zich helemaal blij! Ze houdt nóg meer van Jezus. Jezus lacht. Hij houdt ook héél veel van de vrouw.'

Het 7e van de zeven kruiswoorden

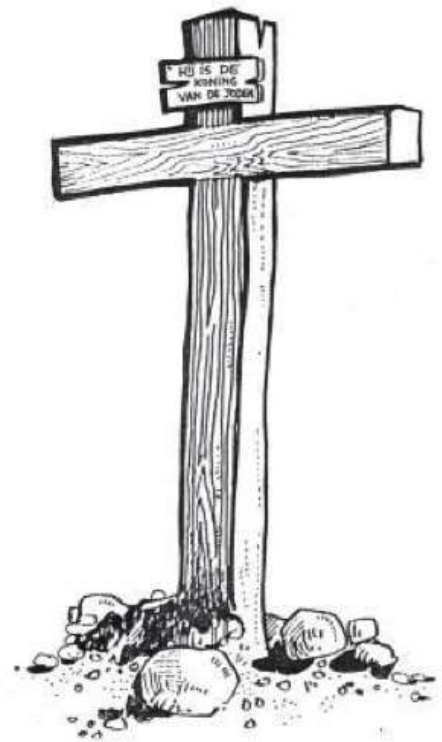
(Luc. 23:46): "Vader, in uw handen leg ik mijn geest."

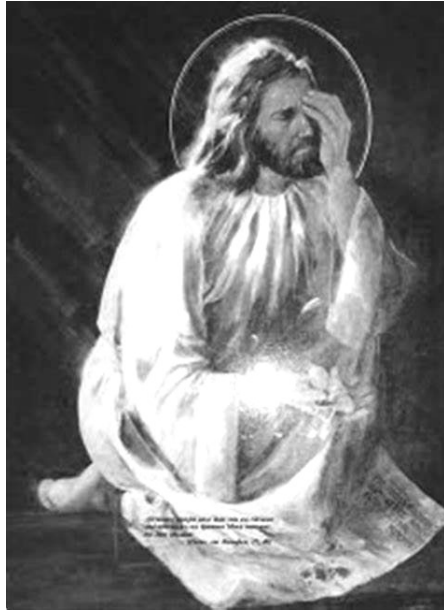
De geest is wat ons blijft
als dood is ingetreden
en waar de geest verblijft
is eeuwenlang beleden.

Er is geen beter plaats
dan veilig in Gods handen:
dat ieder daar op 't laatst
toch veilig mag belanden!

Nu Hij heeft overwonnen
er niets meer hoeft gezegd
heeft Hij vol overgave
zich in Gods hand gelegd.

En in de stilte van de dood
daalt Hij naar killer oord.
Het Leven dat hij daarna bood
is groots en ongehoord.

Ook Jezus Weende

Je hoeft je niet te schamen voor je tranen,
wanneer je hart vervuld is van verdriet.
Je hoeft ze echt niet te verdonkeremanen,
ook Jezus weende, kind, vergeet dat niet.

Je hoeft je niet te schamen als je ogen,
omfloerst zijn, dat je niets of niemand ziet.
Ook Hij was Mens, en dikwijls diepbewogen,
ook Jezus weende, kind, vergeet dat niet.

Je hoeft je niet te schamen voor je tranen,
die je in wanhoop of in nood vergiet.
Je klaaglied zal een weg ten hemel banen,
ook Jezus weende, kind, vergeet dat niet.

Je hoeft je niet te schamen voor je angsten,
en laat je tranen gaan, het hindert niet.
Was Jezus in de hof ook niet de bangste?
De Man van Smarten kende ook verdriet.

Jelly Verwaal

Gebed in de Stille Week

Breng ons bij U,
God, Bron van ons bestaan
Bodem van ons leven.

Breng ons bij Uw zoon bij zijn bedden in de hof.
Breng ons bij zijn moeder en bij haar tranen.
Breng ons bij de mens,
die zijn leven inzette voor ons.

Breng ons bij uw mensen,
die lijden in deze wereld.
Omdat hun recht onthouden wordt,
hun verkiezingen ontstolen werden.

Breng ons bij ons geloof,
dat zo vaak verborgen is.

Breng ons bij alles wat leeft in ons;
aan geloof, aan blijdschap,
aan liefde en vreugde.

Maak ons open voor Uw leven.
Voor Uw diepe ontferming voor Uw liefde.

Keer ons naar U.

IK BEN DE EERSTE
EN DE LAATSTE,
EN DE LEVENDE,
EN IK BEN DOOD
GEWEEST EN ZIE,
IK BEN LEVEND TOT
IN ALLE EEUWIGHEID.
AMEN.

OPENBARING 1:7,18

GEZEGENDE PAASDAGEN

De oecumenische werkgroep 'Veertigdagenboekje' van de Krommerijnstreek, heeft weer met plezier gewerkt aan het samenstellen van deze uitgave.

De ontmoeting en de samenwerking voorbij de grenzen van onze kerken hebben wij als inspirerend en bijzonder ervaren.

Graag willen we iedereen bedanken die een bijdrage heeft geleverd aan de inhoud van dit boekje.

Redactie van de uitgave 2023

Sjaak Baas

John Meijer

Arda Mensink

Janny van Schip